

Forfatter: Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-08-03)

Citation: Christian Frederik: "BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1814-08-03)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 73. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000034.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mossd. 3. August 1814.

34.

Til

Vor Statsraad Carsten Anker.

Min kjære Anker. Vedlagt oversendes Dem Afskrifter og offentlige Kundgjørelser om alle her forefaldne, senere politiske Diskussioner og øvrige Begivenheder. Det er mig magtpaaliggende, at de kjendes i England fra den retts Side. De maa foranstalte alt oversat og bekjendtgjort i dette Frihedens Hjem, hvis Regjering byder Haanden til at underkue et frit Folk. Det vil ikke kunne andet end virke paa Nationen. [I Chifre]: Maaske private Sammenskud til Bedste for de Norske kunde finde Sted, isaafald maatte de sendes os over Bergen.

Lad os blot faa Levnetsmidler og Ammunition, Flintestene og Salpeter.

[Uden Chifre]: De vil se, min kjære Anker, at Loddet er kastet. Med al min gode Villie til at forekomme Krigen, blev det ikke muligt. De Svenske vilde det ikke, de tror at høste mere Fordel af Krigen og havde — det er aabenbart — forud bestemt, at de allierede Magters Mægling skulde være forgjæves. Imidlertid har de dog vidst at foresnakke Gresandterne om, at de var villige til Fred. De viste sig endog føielige i visse Poster, saasom i at ville ophæve Blokaden under Vaabenstilstanden; men de vidste vel, at Hovedbetingelserne ikke kunde indrømmes, nemlig svenske Troppers Indrykning i Fæstningerne og den fordrede, ubetingede Frasigelse af mine Rettigheder til Kronen. Begge Dele vilde have gjort mig til en Forræder mod Folket, og det Ræsonnement — jeg den 28., da Gesandterne var hos mig paa Moss for at overtale mig — maatte høre af Preusseren: at den offentlige Mening eller Forbitrelse mod svenske Troppers Indrykning i Fæstningerne ikke vedkom mig, men var de Svenskes Sag, naar først det andet Vilkaar var opfyldt — overtlyede mig om, at det var de Svenskes Hensigt: enten at have Krig eller nedsætte mig saameget i Folkets Øine, at de kunde have mere Fordel deraf end af Krigen. Kort sagt, her blev intet Valg. Nationens Ære bød at handle, som jeg har handlet, og jeg er forvisset om, at mit Folk saavel som alle Retsindige vil billige min Handlemaade.

s. 74 Udfaldet staar nu i Guds Haand, og enhver Nordmand maa med mig i Tro paa Guds Bistand freidig stride den gode Strid for Frihed og Selvstændighed.

Vedfølgende Bestemmelser [af 2. Aug.] har jeg givet Statsraadet, i Tilfælde at Krigens Hændelser skulde berøve mig Leilighed til at virke for Norge.

De vil se, at jeg har tænkt paa Dem, fuldt overtydet om, hvilken prøvet Ven og Statens Tjener, jeg besidder i Dem.

[I Chifre]: Alle videre Planer til at benytte Vaabenstilstanden er nu tilende; men jeg bemyndiger Dem alvorligen til at føle det engelske Ministerium paa Tænderne, hvorledes det vil handle, naar den norske Nation henskjød sig under England og fordrede Beskyttelse af denne Stat.

Foster sagde mig, at det var imod Englands Politik at udvide sig paa Fastlandet, og at de [Engelskmændene] ikke kunde tage sig af Norges Sag uden at paadrage sig Ruslands Fiendskab og en ny Krig.

Kronprinsen af Sveriges Hensigter mod Danmark, som Rusland favoriserer, vil imidlertid let give Anledning til en ny Krig. Han bar befalet Benningens Korps at rykke frem i Jylland. Foster mente, at.....¹ maatte taale det, Saalænge Paaskuddet var Norge, men at det ikke taalte Danmarks Deling.

Østerrig derimod kan og vil ikke taale Danmarks Ødelæggelse, saa sagde Steigentesch; kun fordrede det mig tilbage til dette ulykkelige Land, til hvis Regjering det under nærværende Omstændigheder ingen Tillid kan have.

Jeg frygter for, at Enden bliver, at Danmark deles. England tager Sjælland og giver Kongen Pension. Mig og min Søn paastaar Kronprinsen af Sverige ved de andre Magters Indflydelse erklæret arveløse, og da frygter jeg selv for Opstand i Danmark.

Steigentesch sagde flere Gange: „Vous bouleversez le stème du Nord." [De omstyrter det nordlige Europas System.] „Est-ce ma faute?" svarede jeg, „c'est bien au Prince Royal de Suède, qu'il faut vous tenir des malheurs, qui en résulteront." s. 75 [Er det min Feil, De maa sandelig holde Dem til Kronprinsen af Sverige angaaende de Ulykker, der bliver en Følge heraf.]

[Uden Chifre]: Af Krigsbegivenhederne bar jeg endnu kun at melde Dem, at vor Flotille Natten til d. 27. Juli rømmede Hvalørne, efter Dagen i Forveien at være bleven opfordret [dertil] af betydelig fiendtlig Overmagt. De Svenske besatte denne Station samme Dag.

Den 30., 31. Juli og 1. August var vore Forposter trængte tilbage i Enningdalen, Idesletten og Tistedalen uden betydeligt Tab.

Idag slaar Fienden Pontonbro over Svinesund, imorgen gaar jeg til Onstad Sund, hvor flere Tropper forsamles, bestemte til at gaa Fienden i Flanken, hinsides Grlommen.

Naar Fienden ikke med betydelige Landgange turnerer vore Stillinger, haaber jeg, at tilstrækkelig Modstand vil kunne gjøres, og at Nordmændene ikke skal vise sig vanslegtede fra sine Fædre.

Christian Frederik.